

הדרכת גננות יוני 2020

איך נולד גן חיבוקים?

השורשים שלו בחינוך הפתוח ניסויי, שנותן חופש בחירה לילד

בחינוך הרגשי שנותן מקום מרכזי לרגשות הילד

בחינוך האנטרופוסופי שנותן מזון גם לנפש של הילד מעבר לחוויה.

אנחנו נרצה כל הזמן לשאול מי הוא הילד בגילאים השונים?

עלי לשאול את עצמי כל פעם מה האיכות המיוחדת של כל ילד?

כשילד נולד הוא לא חושבת את הדברים, אלא שחווה את העולם ומקבל תשובות עוד לפני ששאל את השאלות.

כמה פעמים אנו מגדירים ילד ולפעמים זה קובל אותנו לראות אותו מאותה הזווית... כל רגע עלינו להמשיך לשאול את עצמנו מי הוא הילד הזה ולהבין שמה שאנחנו רואות זו הזווית שלנו ולא מה שמגדיר את הילד. בגלל זה אימון טוב זה להסתכל על הילד כל פעם ממקום נקי וחדש.

צריך לדעת שהרבה מי מה שאנחנו רואות אצל הילד זה דברים שאנו לא רואות אצלנו. הילד משקף לנו את הדברים שאנו לא מכירים בעצמנו.

חשוב מאוד לכתוב את הסיפור חיים שלנו הגננות כי ככל שנהיה יותר מודעות לעצמנו נוכל לבוא יותר נטרליות לילדים.

באיזה אופן החיים שלי מבטאים את מי שאני?

מה החוקיות שבבסיס סיפור החיים?

מה אנחנו יכולים ללמוד על פרקים שונים?

מה אנו יכולות להגיד על תקופות שונות בחיים?

באיזה אופן ההורים שלי, המקום שלי, אנשים שפגשתי משפיעים על הסיפור חיים שלי?

השאלה החינוכית מבוססת על הרבה עבודה פנימית סביב השאלה, מי אני? מה זה עושה לי? מה אני צריכה ללמוד מזה?

הצעה לגננות, אסוציאציות למילה ילדות (רוך, ספונטאניות, הבעות, כנות, תמימות, מופרעות, סקרנות, בית ישן, בית ילדים, גן שעשועים, צורך, טטאליות, בכי, תנועות, שמחת חיים, קלילות, אמא, חוסר תודעה, פרידה, התקשרות, גדילה, ימי הולדת, שיניים, משחקים, מהות, בכיינות, מוצץ, דמיון, הנקה, חיתולים, תנועה, רכושנות.)

בגילאים שאנו עובדים איתם הם גדלים בקצב עצום. נכנסים לגן לפעמים לא הולכים, לא מדברים ויוצאים רוקדים ושרים.

לומד האדם להכיר את עצמו, הופך את העצמיות בעבורו לעולם.

ללמוד מתוך התבוננות על תקופות שונות בחיים. אשמח שתעשו תצפיות ותביאו אותם

איך ילד לומד?

הוא לומד דרך חיקוי

לומד דרך חוויה

לומד להכיר את הבועה שלו

לומד לחיות בתוך הגוף שלו

במישור הגופני אם לילד אין לו בעיות מיוחדות ילד מתפתח בטבעיות, הוא לא צריך שנפתח אותו.

לפעמים מספיק שאנחנו נעשה משהו כשאנחנו לידם והילד יחקה אותנו.

במקום להגיד לו בוא נבנה מגדל, אני אשב לי לבנות ולאט הוא יחקה אותי.

כדי שנוכל לתת לילד לחוות את העולם אנחנו צריכות בעצמנו לתת לעצמנו לחוות את העולם, לשחק במים, בצבעים, להתלכלך...

אנו צריכות להיות מסוגלות לפגוש את הילד ואת ההורה במקום איפה שהוא נמצא. לא לרוץ קדימה אלא להיות איתו איפה שהוא.

שאלות לסיפור האישי של הגננת

מאיפה באת?

מה עברת לאורך הדרך?

איזה כאבים עברתי בחיי?

מה את מבינה מהחיים שלך?

איזה דברים עשית בחיים שלך? מה את אוהבת לעשות?

איזה רגשות הם דומיננטים בכל תקופה של חייך?

בהתבוננות של השנים הראשונות העשייה זה הדבר הכי בולט. באנטרופוסופיה לאיכות של העשייה קוראים לו רצון.

הדבר הראשון הוא שאנחנו נתחבר לרצון העמוק שלנו.

מציעה לכן לצייר על בריסטול או דף עיגולים עם כל המספרים של השנים שלכן. לסמן איזה גילאים היו משמעותיים בשבילכן.

באיזה אופן אנו רוצים לתת ביטוי למי שאנחנו דרך העבודה שלנו?

אם החיים שלנו היו ריקים מכל האנשים שפגשנו בדרך האם היינו את אותם האנשים? איזה אנשים מרגיש לנו שהשאירו חותם בחיינו?

כל רגע תלווה אותנו שאלה חינוכית, מה אני כמחנכת צריכה? באיזה אופן אני צריכה לפגוש את הילד כדי שהוא יוכל למצות את התקופה בה הוא נמצא? כדי שהוא יוכל לקחת מה שהתקופה הזאת נועדה לתת לו.

התפקיד שלנו כמחנכת הוא לשים לב שהאופן שאני פוגשת את הילד מתאים לשלב שהילד נמצא.

אני לא אתן הרבה הסברים לילד שהוא בגיל הרך ובעיקר חווה את העולם ומרגיש אותו.

עלי כמחנכת לעצור. לנשום ולהתבונן. לאפשר רגעים של כלום.

אם תהיה בסביבה של ילד עשייה מגוונת אז הילד ילמד מגוון.

הילד מחקה אותי לא רק לפי מה שאני עושה אלא איך שאני עושה את זה.

החינוך שלי כמחנכת את עצמי. מה שאני עושה כדי לחנך את עצמי כך אני בונה את הדוגמא שאני בשבילו.

בגיל הזה אנחנו יכולים להכיר את עצמנו דרך הילדים כי הם מחכים אותנו, אז אם אני לא רגועה אני אשים לב שהקבוצה שלי לא רגועה.

תרגיל

לקחת את כל אחת מהאסוציאציות של ילדות ולתאר מחשבות, רגשות ועשייה שבאים לי עם המילה המסויימת הזאת